

N:o 185.

Af herr **J. J. Byström**, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition
angående en inkomstskatt för år 1903.

I Kongl. Maj:ts nådiga proposition n:o 44 föreslås ändringar i tryckfrihetsförordningen för att förekomma spridandet af innehållet i en del handlingar, hvilka ändringar eller förslag i flere fall ej synas vara behöfliga. I ett afseende torde emellertid de fleste vara eniga om, att nya tryggande bestämmelser böra åstadkommas, nemligen i hvad det gäller hemlighållandet af den skattepligtiges för taxering meddelade uppgift om sina inkomster. Härom har också Kongl. Maj:t i propositionen n:o 16, angående inkomstskatt för år 1903, afgifvit förslag till närmare bestämmelser. Men äfven här synes man vilja gå alldeles för försigtigt till väga, då man vill undandraga vederbörande taxeringsmyndighets i det närmaste samtliga medlemmar rättigheten att taga del af de handlingar, på hvilka de skola grunda beslut rörande taxeringen. Om man annars skall fortfarande hafva taxeringsnämnder, borde det väl ligga i sakens natur, att dessa nämnders ledamöter skola få kännedom om de papper och omständigheter, som vederbörande ansett behöfligt att de skola föreläggas taxeringsmyndigheten. Den, som suttit i en taxeringskomité, i synnerhet hvad gäller de större kommunerna, vet väl, att, trots alla de upplysningar man kan hafva att tillgå, taxeringsarbetet ändå blir i många fall ett fullkomligt blindbocksgöra.

Nu vill Kongl. Maj:t göra rättigheten att få taga kännedom om den skattepligtiges deklarationshandling så inskränkt, »att, utom vederbörande kronoombud, endast taxeringsmyndighets ordförande, med biträde af en ledamot, finge granska deklARATIONERNA, att för innehållet af sålunda gran-

skad uppgift icke finge inom taxeringsmyndighet lemnas vidare redogörelse, än som för taxeringen oundgängligen erfordrades, att deklARATIONERNA icke skulle vara tillgängliga för andra än vissa uppgifna personer, och ej finge utan den skattskyldiges samtycke intagas i vederbörande beskattningsnämnds protokoll». Åtskilligt af hvad som i propositionen sålunda framställes, synes mig vara hvarken nyttigt ej heller nödvändigt.

På grund af hvad jag nu anfört vågar jag föreslå,

att i händelse det af Kongl. Maj:t i propositionen n:o 16 gifna förslaget om förordning angående inkomstskatt för år 1903 varder antaget, Riksdagen måtte besluta gifva § 24 mom. 2 i nämnda förordning följande lydelse:

Granskning af de skattskyldiges till ledning för egen taxering lemnade uppgifter skall verkställas endast af vederbörande taxeringsmyndighet. I granskning hos taxeringsnämnd eller pröfningsnämnd skall jemväl kronoombud deltaga.

Uppgift, som af skattskyldig lemnats, må ej, utan att den skattskyldige skriftligen medgifvit uppgiftens offentliggörande, vara tillgänglig för andra än kronoombud hos taxeringsnämnd och pröfningsnämnd samt embets- och tjänsteman, hvilka i och för sin befattning deraf erhålla del, och må ej heller utan den skattskyldiges skriftligen afgifna samtycke i taxeringsnämnds eller pröfningsnämnds protokoll intagas i vidare mån, än som må oundgängligen erfordras på grund af föreskriften i 3 mom.; skolande efter taxeringsårets utgång omförmälda uppgifter i försegladt konvolut öfverlemnas till vederbörande kronofogde eller magistrat, hos hvilken de skola behörigen förvaras intill dess fem år förflutit, hvarefter de förstöras.

Stockholm den 8 april 1902.

J. Byström.